

Η συνάντηση Ε/Κ και Τ/Κ του Βερολίνου: κοινή ανακοίνωση

Η συνάντηση Ε/Κ και Τ/Κ του Βερολίνου

Κωστής Αχνιώτης

Η συνάντηση αυτή έγινε στο Δυτικό Βερολίνο στις 13 με 16 του Μάη. Έλαβαν μέρος 20 περίπου άτομα από τις δύο πλευρές. Η σύνθεση της ομάδας αυτής ηθελημένα δεν ήταν αντιπροσωπευτική. Π.χ. στην ε/κυπριακή ομάδα, υπήρχαν δύο άτομα μόνο από το ΑΚΕΛ, παρά το ότι το ΑΚΕΛ αντιπροσωπεύει τις βασικές προσεγγιστικές - ανεξαρτησιακές απόψεις της Αριστεράς με το σκεπτικό ότι τα στελέχη τουλάχιστον, αυτού του κόμματος, μπορούν να συναντούν τους αντίστοιχους Τ/Κύπριους σε διάφορα συνέδρια των Ανατολικών χωρών και ακόμα μπορούν αν θέλουν να προκαλέσουν ακόμα και μαζικές συναντήσεις των μελών τους, στις χώρες αυτές. Γενικά επίσης δεν υπήρχαν ανώτερα στελέχη κομμάτων, με το σκεπτικό ότι αυτά τα στελέχη έχουν τις δικές τους συναντήσεις.

Οι ελπίδες που μπορεί να στηρίξει κανείς σε μια τέτοιου είδους συνάντηση, είναι ο απεγκλωβισμός της δικοινοτικής επικοινωνίας από το στερεότυπο και την δυσκαμψία που της προσέδωσε η παράδοση (και ουσιαστικά η παράδοση των κυβερνητικών διπλωματικών κατεστημένων) όπως επίσης και η ελπίδα ότι πιθανές εναλλακτικές προτάσεις, για την επανένωση της Κύπρου, θα προέλθουν από μια τέτοια πρακτική. Μέσα από μια τέτοια πρακτική, όπου οι άνθρωποι λειτουργούν αρχίζοντας από τις δικές του ανάγκες και επιθυμίες, γεννιέται κατά την άποψη μου, και εξελίσσεται η έκφραση ενός διακοινοτικού, αντιδιαθεσικού-ανεξαρτησιακού λόγου. Στο Βερολίνο δεν υπήρχαν ηγεσίες που παζαρεύουν, τι θα δώσει και τι θα πάρει ο καθένας, αναζητώντας τη “χρυσή” συμβιβαστική τομή. Στο Βερολίνο υπήρχαν άνθρωποι που πάσκιζαν να βρουν τον δρόμο του αγώνα, το δρόμο της νίκης για μέρος τουλάχιστον των πιο κάτω.

Τη νίκη της δικοινοτικής συνύπαρξης, τη νίκη της επανένωσης της Κύπρου, τη νίκη της έξωσης των ομοεθνών και αλλοεθνών ξένων στρατών, τη νίκη της κατάκτησης του δικαιώματος να καθορίζουμε την τύχη μας, εμείς ενωμένοι, τη νίκη ενάντια στην ιστορική φαλκίδευση που επέβαλαν τα εθνικιστικά κατεστημένα της δεξιάς, της εκκλησίας αλλά και της αριστεράς, τη νίκη ενάντια στην αντίθεση των κοινοτικών αστικών συμφερόντων.

Το ότι δεν βγήκαμε από τη συνάντηση με ουσιαστικές νέες εισηγήσεις, αυτό δεν αναιρεί την πρόθεση ούτε και τη δυναμική μιας τέτοιας λειτουργίας. Η συνάντηση δεν μπορούσε να αντικαθρεφτίσει διεργασίες που ακόμα δεν αναπτύχθηκαν στη πολιτική ζωή των κοινοτήτων. Όμως πιστεύω, ότι οι εναλλακτικές πορείες, θα γεννηθούν μόνο επάνω σε μια διακοινοτική βάση. Γιατί ακριβώς μια τέτοια βάση, μπορεί να εκτοπίσει τον εθνικό ή έστω τον κοινοτικό υποκειμενισμό, και να γεννήσει επιτέλους μια σύνθεση στη μόνιμη αυτή αντίθεση.

Η επιδιωκόμενη όμως σύνθεση δεν ήταν μόνο διακοινοτική. Διάφορες δυνάμεις της αριστεράς βρέθηκαν από κοινού αντιμέτωπες με τη προβληματική ακριβώς της διακοινοικότητας. Αυτή η πρακτική επομένως μπορεί να βοηθήσει και στην αποσπασματική έστω συνεργασία μεταξύ ατόμων τουλάχιστον της αριστεράς και στον από κοινού προβληματισμό.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί κι ένα άλλο γεγονός. Ότι η συνάντηση αποτελεί μια σημαντική παρέμβαση του περιβάλλοντος των Πρασίνων της Δυτικής Γερμανίας με το κυπριακό. Το “Ίδρυμα για την Δημοκρατία και το Περιβάλλον” που χρηματοδότησε και οργάνωσε τη συνάντηση (πρόσκειται στους Πράσινους) έχει μέχρι στιγμής μια μεγάλη διεθνιστική παρέμβαση σε πλήθος παγκόσμιων ζητημάτων από τη Λατινική Αμερική μέχρι την Ανατολική Ευρώπη και την Ασία. Μπορούμε να

Θεωρήσουμε αξιόλογο το γεγονός ότι ο εναλλακτικός χώρος της Ευρώπης ασχολείται με το Κυπριακό, και σίγουρα πρέπει να σπρώχνουμε τα πράγματα προς αυτή την κατεύθυνση. Η μέχρι τώρα ενασχόληση της Ευρώπης με την Κύπρο, πολύ λίγες φορές, ξέφυγε από τα κυβερνητικά και κομματικά κατεστημένα. Ωστόσο υπάρχουν εκεί ένα σωρό κινήματα “εκτός ελέγχου” που μπορούν να είναι χρήσιμα και με την επίδραση τους στη κυπριακή πολιτική.

Μια αντίστροφη επίδραση επίσης μπορεί νάναι χρήσιμη. Παρά το ότι το Κυπριακό φτάνει μέσα στα μερικά σλόγκαν που επικράτησαν, παραμένει ένα πρόβλημα αρκετά ιδιότυπο, πολύπλοκο και πολυεπίπεδο. Η γνώση του μπορεί νάναι εξαιρετικά χρήσιμη στο ευρωπαϊκό κίνημα.

Οι συμμετέχοντες (κατ' αλφαβητική σειρά): Ιμπραχίμ Αζίζ, Μουσταφά Ακτούντς, Αϊτίν Μεχμέτ Αλή, Κώστας Αχνιώτης, Χριστίνα Βαλανίδου, Χριστάκης Γεωργίου, Νεσιέ Γιασίν, Θέμος Δημητρίου, Χασάν Ερτσιακιτζιά, Γιάννης Ιωάννου, Χρίστος Ηλιάδης, Ουλούς Ιρκάτ, Πεκτάς Κεζέ, Νιαζί Κιζιλγιουρέκ, Ζήνων Σταυρίδης, Αρίφ Τεσέν Τακσίν, Χουρέν Τυλκά και Πανίκος Χρυσάνθου.

κοινή ανακοίνωση

Ανταποκρινόμενοι θετικά στην πρόκληση που μας απεύθυνε το “Εκπαιδευτικό Ίδρυμα για τη Δημοκρατία και την Προστασία του Περιβάλλοντος”, συναντηθήκαμε υπό την προσωπική μας ιδιότητα στο Βερολίνο μεταξύ 13ης και 16ης του Μάη και συζητήσαμε και εκφράσαμε τις απόψεις μας πάνω σε ορισμένα βασικά ζητήματα του κυπριακού.

Εμείς οι Ε/Κ και Τ/Κ που πήραμε μέρος στη συνάντηση, σε μια προσπάθεια να αντιληφθούμε ο ένας τα αισθήματα του άλλου, αποτολμήσαμε να εντοπίσουμε τις πολιτικές δυνάμεις και εξελίξεις που προκάλεσαν τη σύγκρουση στην Κύπρο και τον επακόλουθο διαχωρισμό των δύο κοινοτήτων που επιβλήθηκε καθώς και τη διχοτόμηση της χώρας μας.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια συζητήθηκαν ορισμένες ζωτικές πτυχές:

1. Μια κριτική προσέγγιση της πρόσφατης ιστορίας της Κύπρου.
2. Διάφορες προτάσεις για τις αρχές που πρέπει να διέπουν τη λύση του κυπριακού προβλήματος.

Εκφράστηκαν διάφορες απόψεις και υποβλήθηκαν σε κριτική εξέταση κατά τρόπο εποικοδομητικό και καρποφόρο. Οι συμμετέχοντες στη συνάντηση δεσμεύτηκαν να συνεχίσουν τις συζητήσεις και συναντήσεις στο άμεσο μέλλον. Ανάμεσα στα άλλα η συνάντηση αναγνώρισε με έμφαση το πρόβλημα της ασφάλειας των δύο πλευρών, η οποία μπορεί να λυθεί μέσα στα πλαίσια ενός ενωμένου ανεξάρτητου κράτους με ομοσπονδιακή δομή μέσου του κοινού αγώνα των δύο κοινοτήτων.

Η συνάντηση έχει υπογραμμίσει ότι η μοίρα της Κύπρου πρέπει να βρίσκεται στα χέρια των ίδιων των Κυπρίων.

Οι Ε/Κ συμμετέχοντες στη συνάντηση έχουν με έμφαση απορρίψει την “Ένωση” και παρόμοια οι Τ/Κ έχουν απορρίψει τη “Διχοτόμηση” (TAKSIM) σαν πιθανές λύσεις του κυπριακού προβλήματος υπό οιαδήποτε μορφή. Και οι δύο πλευρές καταδίκασαν το σωβινισμό σαν εμπόδιο για την επανένωση του νησιού σήμερα. Τούτο καλλιεργήθηκε από τις άρχουσες τάξεις των δύο κοινοτήτων και τον ιμπεριαλισμό για την εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων.

Απορρίπτουμε emphaticά κάθε είδος ξένης επέμβασης υπό οιαδήποτε μορφή στις εσωτερικές υποθέσεις των Κυπρίων, των οποίων τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπατούνται για πολλά χρόνια.

Η συνάντηση έχει επίσης συμφωνήσει στην ανάγκη για ένα ενωμένο, ανεξάρτητο ομόσπονδο κράτος, το οποίο μπορεί να πραγματοποιηθεί σαν αποτέλεσμα των κοινών και έντονων προσπαθειών από όλα τα δημοκρατικά τμήματα της Ε/Κ και Τ/Κ κοινότητας.

Σημειώνουμε με θλίψη το γεγονός ότι αυτή η συνάντηση χρειάστηκε να γίνει εκατοντάδες μίλια μακριά από την Κύπρο. Επομένως απαιτούμε την άμεση αναγνώριση του βασικού μας δικαιώματος να συναντιόμαστε ελεύθερα στην πατρίδα μας καθώς και τη δημιουργία των συνθηκών για την εφαρμογή του.

Τέλος επιθυμούμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες μας προς τους οργανωτές. "Το Εκπαιδευτικό Ίδρυμα για τη Προστασία του Περιβάλλοντος" που κατέβαλλαν κάθε δυνατή προσπάθεια για την πραγματοποίηση αυτής της συνάντησης.

*Κ.Α.

Δυτικό Βερολίνο, 16 Μάη 1989*

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Εντός των Τειχών \(Τεύχος 41\), Δεκαετία 1980-1989, 1989, Λευκωσία, Λευκωσία \(νότια\), Κυπριακό Πρόβλημα, Κίνημα Επαναπροσέγγισης](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_41:berlin&rev=1594746319

Last update: 2025/04/20 19:47

